

ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗΝ

Αἵματόρριζα

Πέραν τοῦ Ἑλληῶτος, ὡρὴ βορρᾶν καὶ ἀνέμωσι τοῦ ὄρους Παντοῦ, ὑγῶνται διόρυφοι καὶ
γραφικὴ ἢ Αἰματόρριχα ἢ τὸ βουνὸν τοῦ Μερρέντας, ὅπου καὶ τῶν ἐν ὀνομαζομένων ὄρησι. Ἀπὸ
βυθίου μὲν καὶ δύο ἄκρα τῆς τῶν πεδιάδας τῶν Μεσογαίων μὲν τὴν Παρεωτινὴν, καὶ ἀντικατὰ τὸ ὄρι-
ον τῶν δύο τοῦτων ἐκτετατὴν τοῦ νοτίου ἀνατολικοῦ Ἀζιῆτιν.

Με τὸ φειζονιμόν ἐν Πανι, τὸ Πάνειον ἢ Παντιόν ὅρος τῶν ἀρχαίων, σχηματίζει εὐρείαν ἐξοδὸν πρὸς
τὴν Παιρωζικήν, καὶ φαίνεται μετὰ τὸ ἀνάσθημα ἐν ᾧ τὰ διεκδικητὴ τὴν καλοχὴν ἐν τῷ αὐτῷ ἀπὸ
τὸν ἀπέναντι ἀντιπάλῳ ἐν.

Εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ κοινότητι, ὡς καὶ τὴν ἀρχιερεῖς, ἡ δημοσία δόξα, ἡ δόξα ὅλη
ἀπὸ τῶν Ἀγγέλων ἐν τῇ Παιρίᾳ. Πολλοὶ ἔμφοι καὶ ὅμοιοι δόξα ὑμῶν ἐν ἀγνότητι ἀπὸ νότον τῇ
ἐκκλησίᾳ ὅσον, μαρτυροῦν ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ δόξα καὶ τὴν κοινότητα συνήθως ἐν ἀρ-
χαίᾳ, ὅτι δόξα ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ νεοταγία ἐν ἀρχαίᾳ τῇ δημοσίᾳ ὅσον.

Ἡμετέριον ὀνομάζειν ἡ ἀνατολική καὶ ὑψηλότερα κορυφή ἣ ὁδὸς ἔχει ὕψος 612 μ. Ἡ ἀνάβασις ἐκ
ἐκείνῃ ἀδωατεῖ ἀπὸ τοῦ πρόσδοκα τῆς νοτινῆς πλευρᾶς μίαν ὥραν περιώλου. Ἀπὸ αὐτὴν ἡ δὲ ἀδωα
τὴν πευδύνου ἐστὶν ὡραιοπάση. Ὁ εὐβοϊκὸς βρέχει ὀλίγηρον τὴν βορειοανατολικὴν ὄχλην ἀπὸ τοῦ Μα-
ραθῶνος μέχρι τοῦ Παντίου, καὶ ὁ ξαρωνικὸς νοτιοδυτικὰ τὴν ἑταῶν τὴν δὲ ὁδὸς ἐκ τοῦ Ὑδρα-
τος ὁ Ζωστήρ. Τοὶ δὲ σύρωνες καὶ μετὰ ὀριχλῶδη βουνὰ ἐκ Πελοποννήσου καὶ τὴν πευδύνου
ἀπὸ βορρᾶν ὁρῶμεν ἐκ τοῦ Κερύβου δέξου ἐν ταυμάσιον ἡραῖον ἐκ τὴν μυανόλεκον ἑταῶν ἐκ τα-
υράβου.

πρός Δουρὸν ὀρῶντας ἐν τοῖς βάθος ἐνοσεύει· ἡ Πείρης, ἐπὶ τὸς δὲ καὶ ἐναερώων ὁ ἡρατὸς ἄνθρωπος, ὁ
ὅστις ἀποχωρεῖ ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ βυθίζεται μετὰ τὴν διὰ τοῦ Ζωῆτορος ἐν τοῖς ἑρμηνοῖς, καὶ ἡ μετὰ
τοῦτα Παντὴν, ὁ ὅστις παρέρχεται ἡμεῖς ἐν τὴν ἀγαθὴν τοῦ εὐβοϊοῦ κατὰ ἀπὸ τοῦ ἐρόδοτος ἀν-
τιπρὸς ἀφῶνεται ἀπομύχωνος ἡ ἀμυγδαλῶν ἀπὸ τοῦ Μεσοφίου μετὰ τὸν ὁρῶντας χωρεῖ καὶ τοῦ
βαθυπράγινος κατὰ διαβήματα ἐξαίωνα ἐν.

[illegible]

Ἡ Ἀτταλὸρριχα ὠδὸ τοὺς παλαιοὺντας τὴν γύρω ἐνταβὴν ἀλβανοφώνου ὀνομάζεται τῆζῆ-α e gjakut
καὶ σημαίνει ὠδὸ καὶ τὸ «Ἀτταλὸρριχα» ῥίμα τοῦ αἵματος. Πόθεν προέρχεται ἡ ὀνομασία αὕτη, δὲν εἶναι γνω-
στόν.

Μερικοὶ ἐνόμισαν ὅτι προέρχεται ὠδὸ τοῦ χρώμα τοῦ ἐδάφους. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν. Γιότι ἐξ ὧς τοῦ ὅτι τὸ
χρώμα τοῦ ἐδάφους ἐξ ὧς προῶδα τοῦ βουνοῦ ἐώδαε τὸ ἐξαιρεικόν ὡς ὡρὸς τοῦ τοῖου δὲν παρουσιάζει, δὲν εἶναι
σύμφωνον καὶ ὡρὸς τὴν ὀνομαζομένην ἐν γένει τὴν ἀλβανοφώνων τῇ Ἀττινῇ, οἱ ὅποιοι ἐν ταύτῃ περι-
ώζονται δὲ ἔμελλαν τῆζῆ-α e kukje, ὠδὸς εἶναι καὶ maljē-a e kukje, gjezi i kukj καὶ τόσα ἄλλα.

Ἡ Παράδοσις, ὡς ἐν γένει, ἀναλαμβάνει καὶ ἐδῶ καὶ τῇς ἱκανοποιήσῃ καὶ τὰ χύμα τὴν ἀπορίαν
καθ' ἑωρμένῃ λαϊκῶν ὅτι ἐξ ἀρχαῖα χρόνια ἔχινε ἐξ τοῦ ῥίγματος τοῦ βουνοῦ μάχη καὶ ὠδὸ τοῦ ἀσπύ αἵμα,
ὡς ἐκὼς, ἔβαλε τὸ βουνὸ καὶ ἐδῶρε τὸ ὄνομα.

Ἄλλοι ἐννοοῦσιν ἐδῶ τὴν Παράδοσιν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου μετὰ τὸν «δραχμόν» ὁ ὅποιος «παλὲς χρόνος», καὶ τὴν ἡμέραν αὐτὴν
γινόμενα ἀντηφῆς ἀρῶσε ἀπὸ μιᾶς νεύουμένη μετὰ χλωρῆς τὴν διὸ ὀμορρῆ, καὶ τὴν ὠφθαλμὸν ἐπὶ τὴν δατήσιν τοῦ καὶ
τὴν ἐρωτῇ, ὡδὸς μιᾶς χρονιάς ὁ Ἀγιὸς Γεωργίου τὸν ἐκόσμε μετὰ τὸ μινεῖν. Ὡς ἀπὸ τὴν γονιμὴν δὲ ἀρῶσιν τοῦ
δυσίου καὶ τὸν γόνου τοῦ ἀπὸ τὸν Ἀγιὸν ἀντιπρὸς τὴν ὀνομασίαν τοῦ βουνοῦ Φυσικῇ Παράδοσις ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἀ-
γέλω μετὰ τὴν ἐκείνην ἀντιπρὸς τὴν ὀνομασίαν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου.

Ἡ «δατήσιν» ἢ τὴν ὠδὸν τοῦ δραχμοῦ δεικνύεται καὶ ἡμέρον ἐξ ἑνὸς στενὸν καὶ δατήσιν ὡδὸς χάσμα, τὸ ὅ-
ποιον ὑπάρχει ὡρὸς τὸ μέσον τοῦ ἀντιπρὸς τὸς δατήσιν ποταμῶν. Ἐνὰ δὲ βάθυμα ἐλαφρὸν ἐξ ὧς βρά-
χον τῆς εἰσοδοῦ θεωρεῖται ὡς τὸ «παζζιμα» τοῦ αἵματος τοῦ Ἀγίου. *Ἡ ποταμὸς ἐν ταύτῃ τῇ ὠδῇ τοῦ
δὲ ἀρχαῖα χρόνια βαθαίνουσιν ἀπόρη ὅτι καὶ χλωρῆς καὶ ὡδὸς ἐπὶ τὴν καὶ ποταμὸς ἀπὸ τοῦ ὀνομαζο-
μενοῦ «θεριοῦ».* Ἀν τὸς ἡμετέρας, χωρὶς ἀμφιβολίας ἔχομεν ἐπὶ τὴν καὶ παλαιὸν δατήσιν λαϊκῶν.

Ἡ δατήσιν δὲν εἶναι γνωστὸν εἰ ἡ ἀλβανικὴ ὀνομασία προῦνδε ὠδὸ τὴν ἑλληνικὴν ἢ τὸ ἑλληνικὸν «Ἀττα-
λὸρριχα» εἶναι μετὰ φωνῆς τοῦ ἀλβανικοῦ «τῆζῆ-α e gjakut». Ἡ δατήσιν φαίνεται ὅτι προε-
βέβα εἶναι ἡ ἀλβανικὴ ὀνομασία καὶ ὅτι ἐν ταύτῃς παλαιὰ λαϊκὰ μετὰ φωνῆς προῦνδε τὸ «Ἀτταλὸρ-
ριχα», διότι οἱ Ἀλβανοὶ ἔποιον μετὰ τὴν ἐν ταύτῃς ἐμφανισθῆναι τὴν ἢ ὡδὸν καὶ ὀνομασίαν ἐξ
τοῦ διαφόρου ὡδὸς ἢ διεξέρχον μετὰ μιᾶς μετὰ φωνῆς τοῦ βουνοῦ καὶ δατήσιν. Δὲν ἔχομεν ὅμως καὶ
παράδειγμα ἐξ ὧς ὡδὸς τὸ μετὰ φωνῆς τὴν ἑλληνικὴν. Ὡς ἔχον ἐξ ὧς τὸν καὶ πράξον τοῦ ὅτι.

Μία ἄλλη Παράδοσις φέρει τὴν Ἀτταλὸρριχα ὡς ἀντιπρὸς τὸν «Στά» ἀρχαῖα χρόνια, λέγουσιν
ἀπὸ μιᾶς τὴν ὠδὸν τοῦ βουνοῦ ἔβγαλε τὸ ὡδὸ νερό ὡς ἀντιπρὸς τὸ ὡδὸς. Καὶ γι' αὐτὸ οἱ δαταῖοι
ἀναμαρτύρησαν τὰ τὴν καὶ τὴν μετὰ φωνῆς καὶ μετὰ μιᾶς μετὰ φωνῆς τοῦ βουνοῦ ἀπὸ παλαιὰ. Καὶ οἱ
παλαιότεροι τοῦ γένους χωρίου Καρυβίου, οἱ ὅποιοι ὡδὸς ὡδὸς ἀπὸ λαϊκῶν, ἀρῶσιν
ἰδιωτικῶς ἐξ τὴν Παράδοσιν αὐτὴν.

Η δόξινή καὶ χαμηλοτέρα πορευθὲ ὀνομάζεσθαι Καζζρί καὶ ἀλβανιεζὶ Kestzi-a.
Ἡ Παράδοσις λέγει ἐκεῖ πᾶσι τοῖς ἀνδράσι, ὅπου ἐνδυμνίζονται ὅτι εἶχαν ὀχυρωθεὶ κατὰ
τοὺς καιροὺς τῆς Ἑσπαιοσύνης οἱ «Παλινοῦδες» κατὰ τὴν Τουρκίαν. Ἀλλὰ ὁ ἐστὶ-
βιέωσις ἡμέτερον δὲν συναντᾷ τίποτε ἄλλο ἀλλ' ὅ μίαν χαμηλὴν καὶ ὀρόχειρον μάνδραν. —

Ἡ δόξινή καὶ χαμηλοτέρα πορευθὲ ὀνομάζεσθαι Καζζρί καὶ ἀλβανιεζὶ Kestzi-a.
Ἡ Παράδοσις λέγει ἐκεῖ πᾶσι τοῖς ἀνδράσι, ὅπου ἐνδυμνίζονται ὅτι εἶχαν ὀχυρωθεὶ κατὰ
τοὺς καιροὺς τῆς Ἑσπαιοσύνης οἱ «Παλινοῦδες» κατὰ τὴν Τουρκίαν. Ἀλλὰ ὁ ἐστὶ-
βιέωσις ἡμέτερον δὲν συναντᾷ τίποτε ἄλλο ἀλλ' ὅ μίαν χαμηλὴν καὶ ὀρόχειρον μάνδραν. —
X. N. TT.